

NAPI ÚTRAVALÓ

...amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz, aki rejtve van; a te Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megjutalmaz majd téged. (Mt 6,6)
...ha az embereknek megbocsátjátok vétkeiket, nektek is megbocsát mennyei Atyátok. (Mt 6,14)

Ne gyűjtsetek magatoknak kincset a földön, ahol moly rágja és rozsdá marja, s ahol betörnek és ellopják a tolvajok! A mennyben gyűjtsetek kincset, ahol nem rágja moly és nem marja rozsdá, s ahol nem törnek be és nem lopják el a tolvajok! Ahol a kincsed, ott a szíved is. (Mt 6,19-21)

Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket fogja gyűlölni, a másikat pedig szeretni, vagy az egyikhez ragaszkodik majd, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak. (Mt, 6,24)

... Ne aggódjatok az életekért, hogy mit egyetek, se a testetekért, hogy mibe öltözködjetek. Nem több az élet az ételnél, a test pedig a ruhánál? Nézzétek az ég madarait: nem vetnek, nem aratnak, csűrökbe sem gyűjtenek, és a ti mennyei Atyátok táplálja őket. Nem értek ti sokkal többet ezeknél?... Ne aggódjatok tehát a holnapért; a holnap majd aggódik önmagáért. Elég a napnak a maga baja. (Mt 6,25-27,34)

Maradjatok meg szeretetemben. Ha parancsaimat megtartjátok, megmaradtok szeretetemben, amint én is megtartottam Atyám parancsait és szeretetében maradok.

Ez az én parancsom: szeressétek egymást, mint ahogy én szeretlek titeket. Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért. (Jn 15,9-14)

Hallottátok a parancsot: Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet. Én pedig azt mondom nektek: szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok üldözőitekért! Így lesztek fiai mennyei Atyátoknak, aki fölkelti napját jókra is, gonoszokra is, esőt ad igazaknak is, bűnösöknek is. Ha csupán azokat szeretitek, akik szeretnek benneteket, mi lesz a jutalmatok? Nem így tesznek a vámosok is? S ha nem köszöntitek, csak barátaitokat, mi különöset tesztek? Nem így tesznek a pogányok is? Legyetek hát tökéletesek, amint mennyei Atyátok tökéletes! (Mt 5,43-48)

Lelkigyakorlatunk első reggelén Jézusnak azokat az intelmeit választottam napi útravalóul, melyek döntően befolyásolták egész eddigi életemet. Kedvesek nekem ezek a szavak.

Szívünkbe látva szólnak hozzánk. Mi is lehetne fontosabb számunkra, mint Jézus gondolatai, akkor, amikor el szeretnénk csendesedni, magunkba akarunk nézni.

A Covid-időszak és Bea halála óta eddig nem tudtuk összeszedni magunkat arra, hogy elcsendesedjünk, és ha nem is egészen a régi lelkigyakorlatos keretek között, de a régi barátokkal – önvizsgálatot tartunk és megpróbáljuk magunkat a Jézustól tanult Úton tartani. Sokszor érzem magamon, hogy az egykor oly nagyon vágyott Út képe el-elhalványul, az Úton járás megvalósíthatósága megkérdőjeleződik. Ma már talán nem is annyira a világ csábítása távolít el bennünket az eszményeink szerinti élettől.

Azt tapasztalom, az öregedésünk nem hoz mindig bölcsességet és megnyugvást, sokszor látok magunkon fásult fáradtságot és fájdalmat a sikertelenségek, kudarcok miatt. Mindezek fokozzák az amúgy is törvényszerűen bekövetkező testi gyengülésünket. Hogy ezek az érzések törvényszerűek-e, nem tudom, de hinni szeretném, hogy a Teremtőnek utolsó lehetünkig célja van velünk.

Cél. Milyen célja lehet még a mi életünknek?

Fiatalon rácsodálkoztunk a teremtett világra: tanultunk, ismereteket gyűjtöttünk, tapasztalatokat szereztünk, kialakítottuk világnézetünket.

Hála legyen azokért az emberekért, akik nyitogatták a szívünket és az eszünket, segítettek megismerni azt az örömhírt, amiért élni és égni érdemes volt. Akik az imént felolvasott jézusi szavakat nem elrejtették a hatalmi egyház hókuszpókuszaiba, hanem éppen ellenkezőleg, segítették megismerni az evangélium lényegét.

Mostanra lassan számvetést kell készítenünk. Úgy gondolom, ez is célja kell, hogy legyen az ember életének. Számot kell vetnem: jól gazdálkodtam-e a talentumaimmal? Értékteremtő volt-e az életem? Tudom, hogy vannak gyümölcseim, de tudom-e értékelni a gyümölcsömet?

Képes vagyok-e elfogadni szeretettel a gyerekeim olykor fájó másként gondolkodását? Hiszek-e még abban, hogy az elvetett magok kicsíráznak?

Fiatalon még meg akartuk forgatni az egész világot. Ma, úgy gondolom, nem megforgatni, hanem megmenteni kell a világot. S ezt a megmentést közvetlen környezetünkben kell kezdeni. A világ másik felén élőket is szerethetem és segíthetem, de a környezetemben élők azok, akikhez elsődleges küldetésünk van.

Ahogy József Attila írta:

...Én dolgozik akarok. Elegendő
harc, hogy a multat be kell vallani.
A Dunának, mely mult, jelen s jövő,
egymást ölelik lágy hullámai.
A harcot, amelyet őseink vívtak,
békévé oldja az emlékezés
s rendezni végre közös dolgainkat,
ez a mi munkánk; és nem is kevés.

(A Dunánál)

Istenem, adj erőt, hogy életünk utolsó pillanatáig munkálkodhassunk!

[Bajnokné Benyhe Judit elmélkedése elhangzott
a Bokor 6. régiójának lelki gyakorlatán 2023. június 24-én.]